

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 371/2015-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 26. augusta 2015 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti Lawyer Partners a. s., Prievozská 37, Bratislava, zastúpenej JUDr. Ľubicou Pavelkovou Chabadovou, Advokátska kancelária Chabadová, s. r. o., Pri starej prachárni 13, Bratislava, vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Veľký Krtíš v konaniach vedených pod sp. zn. 2 Ro 99/2013, sp. zn. 2 Ro 159/2013, sp. zn. 8 Ro 90/2013, sp. zn. 8 Ro 93/2013, sp. zn. 8 Ro 103/2013, sp. zn. 2 Ro 289/2013, sp. zn. 2 Ro 182/2013, sp. zn. 8 Ro 132/2013, sp. zn. 8 Ro 172/2013, sp. zn. 8 Ro 169/2013, sp. zn. 8 Ro 194/2013, sp. zn. 8 Ro 179/2013, sp. zn. 2 Ro 273/2013 a sp. zn. 2 Ro 222/2013 a takto

rozhodol:

Sťažnosť obchodnej spoločnosti Lawyer Partners a. s., **o d m i e t a** pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na jej prerokovanie.

O d ô v o d n e n i e:

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 2. apríla 2015 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti Lawyer Partners a. s., Prievozská 37, Bratislava (ďalej len „sťažovateľka“, v citáciách aj „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Veľký Krtíš (ďalej len „okresný súd“) v konaniach vedených pod sp. zn. 2 Ro 99/2013, sp. zn. 2 Ro 159/2013, sp. zn. 8 Ro 90/2013, sp. zn. 8 Ro 93/2013, sp. zn. 8 Ro 103/2013, sp. zn. 2 Ro 289/2013, sp. zn. 2 Ro 182/2013, sp. zn. 8 Ro 132/2013, sp. zn. 8 Ro 172/2013, sp. zn. 8 Ro 169/2013, sp. zn. 8 Ro 194/2013, sp. zn. 8 Ro 179/2013, sp. zn. 2 Ro 273/2013 a sp. zn. 2 Ro 222/2013 (ďalej spolu len „napadnuté konania okresného súdu“).

2. Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že návrhmi doručenými okresnému súdu 31. marca 2006 a 24. júla 2006, ktoré sťažovateľka podala v elektronickej podobe (na DVD nosiči) podpísané zaručeným elektronickým podpisom, sa domáhala vydania platobných rozkazov, ktorými by sa jej dlžníkom uložila povinnosť zaplatiť jej dlžnú sumu. Sťažovateľka uviedla, že aj napriek tomu, že tieto podania boli podané v súlade s § 42 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého *„Podanie možno urobiť... elektronickými prostriedkami... Podanie obsahujúce návrh vo veci samej alebo návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktoré bolo urobené elektronickými prostriedkami, treba doplniť písomne alebo ústne do zápisnice najneskôr do troch dní; podanie, ktoré bolo podpísané zaručeným elektronickým podpisom, doplniť netreba...“*, okresný súd tieto podania neprijal, odmietol ich zaevidovať a vrátil ich sťažovateľke s tým, že *„... súdy Slovenskej republiky, teda aj Okresný súd vo Veľkom Krtíši nemá k dispozícii elektronickú podateľňu, a teda nie sú splnené podmienky osobitného zákona na prijímanie podania elektronicou formou, prostredníctvom zaručeného elektronického podpisu podľa osobitných predpisov“*.

3. V dôsledku uvedeného sťažovateľka v liste adresovanom okresnému súdu okrem iného tiež uviedla, *„... že podanie bolo urobené v súlade s ust. § 42 ods. 1 Občianskeho*

súdneho poriadku a zároveň bolo riadne doručené (31.03.2006, 24.7.2006), preto v zmysle § 82 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku uvedený deň považuje sťažovateľ za deň začatia konania, pretože toto je deň, kedy došiel Okresnému súdu Veľký Krtíš návrh na jeho začatie... Sťažovateľ informoval Okresný súd Veľký Krtíš, že považuje za nevyhnutné poukázať na zásadu hospodárnosti občianskeho súdneho konania a tú skutočnosť, že urobiť podanie elektronickými prostriedkami podpísané zaručeným elektronickým podpisom podľa osobitného zákona je možné od 01. 05. 2002 (t. j. 4 roky!!!) a nie je vinou sťažovateľa, že Okresný súd Veľký Krtíš nemá vytvorené podmienky na prijímanie takých podaní. Sťažovateľ ďalej zdôraznil, že Občiansky súdny poriadok považuje všetky spôsoby podania za rovnocenné a zo žiadneho ustanovenia nevyplýva, že by písomné podanie malo byť pred ostatnými spôsobmi uprednostňované, resp. zvýhodňované... Sťažovateľ teda dodržal zákonom ustanovený postup a urobil podanie v súlade so zákonom, a to elektronickými prostriedkami podpísanými zaručeným elektronickým podpisom, pričom splnil všetky naňho kladené požiadavky, ktoré súvisia so zaručeným elektronickým podpisom, a napriek tomu jeho podanie nebolo súdom prijaté...“.

4. V dôsledku uvedeného sťažovateľka podala proti postupu okresného súdu v súvislosti s jej podaním doručeným mu 24. júla 2006 sťažnosť ústavnému súdu, ktorý nálezom sp. zn. II. ÚS 148/08 z 24. júna 2008 (ďalej len „nález ústavného súdu“) vyslovil porušenie základného práva sťažovateľky na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru neprijatím jej podaní z 24. júla 2006 urobených elektronickou formou a podpísaných zaručeným elektronickým podpisom a súčasne prikázal okresnému súdu vo veci týchto podaní sťažovateľky konať.

5. Obdobne v súvislosti s elektronickými podaniami doručenými okresnému súdu 31. marca 2006 o porušení práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v príčinnej súvislosti s postupom okresného súdu, ktorý ich odmietol prijať, mal rozhodnúť Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) 16. júna 2009 v konaní o sťažnosti sťažovateľky č. 54252/07.

6. Vzhľadom na uvedené rozhodnutia tak ústavného súdu, ako aj ESLP sťažovateľka 11. marca 2013 opätovne doručila okresnému súdu svoje podania, ktoré mu už v minulosti predložila 31. marca 2006 a 24. júla 2006, pričom v súlade s názorom ústavného súdu vysloveným v jeho náleze o tejto veci „... má sťažovateľ za to, že účinky podania zostali zachované s účinnosťou ku dňu jeho podania, t. j. s účinnosťou ku dňu 24. 7. 2006 a 31.3.2006...“, v dôsledku čoho už za tieto podania v súčasnej dobe nie je možné vyrúbiť súdny poplatok a tiež je takýto výklad podľa sťažovateľky jediný prípustný, pretože pochybenie okresného súdu pri pôvodnom neprijatí jej elektronických podaní jej nemôže byť na ťarchu v podobe premlčania pohľadávok, ktorých uspokojenia sa predmetnými návrhmi sťažovateľka domáhala.

7. Okresný súd podania sťažovateľky tentokrát prijal a zaevidoval ich pod sp. zn. 2 Ro 99/2013, sp. zn. 2 Ro 159/2013, sp. zn. 8 Ro 90/2013, sp. zn. 8 Ro 93/2013, sp. zn. 8 Ro 103/2013, sp. zn. 2 Ro 289/2013, sp. zn. 2 Ro 182/2013, sp. zn. 8 Ro 132/2013, sp. zn. 8 Ro 172/2013, sp. zn. 8 Ro 169/2013, sp. zn. 8 Ro 194/2013, sp. zn. 8 Ro 179/2013, sp. zn. 2 Ro 273/2013 a sp. zn. 2 Ro 222/2013, avšak nestotožniac sa s názorom sťažovateľky, že «... ide o „znovudoručenie“ návrhov na vydanie platobných rozkazov podaných na tento súd dňa 31.3.2006 a 24.7.2006...», považujúc ich za doručené až 11. marca 2013 okresný súd vyzval sťažovateľku na zaplatenie súdneho poplatku za tieto návrhy s poučením, že v prípade jeho nezaplatenia konania zastaví, čo napokon okresný súd aj učinil.

8. O odvolaniach sťažovateľky proti konania zastavujúcim uzneseniam okresného súdu rozhodoval Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“), ktorý svojimi uzneseniami potvrdil zastavenie napadnutých konaní okresného súdu s odôvodnením, že sťažovateľka žiadnym spôsobom hodnoverne nepreukázala svoje tvrdenie o totožnosti návrhov na začatie konania z 31. marca 2006 a 24. júla 2006 s návrhmi doručenými okresnému súdu 11. marca 2013.

9. Napokon sa sťažovateľka domáhala ochrany svojich práv i podaním dovolaní proti uzneseniam krajského súdu, ktoré však dovolací súd odmietol.

10. Vzhľadom na uvedené sa sťažovateľka domáha, aby ústavný súd po prijatí jej sťažnosti na ďalšie konanie nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo spoločnosti Lawyer Partners a.s. so sídlom Prievozská 37, 821 09 Bratislava... domáhať sa zákonom ustanoveným spôsobom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde podľa čl.46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s právom na spravodlivý proces podľa čl.6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Veľký Krtíš porušené bolo.

2. Okresnému súdu Veľký Krtíš prikazuje, aby na základe týchto podaní pokračoval v konaniach (príloha menný zoznam konaní tejto sťažnosti).

3. Spoločnosti Lawyer Partners a. s. so sídlom Prievozská 37, 821 09 Bratislava, ... priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 5,600 Eur (slovom: päťtisícšesto eur /400,-Eur za každé jednotlivé porušenie ústavného práva/), ktoré je Okresný súd Veľký Krtíš povinný zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu na účet Spoločnosti Lawyer Partners a.s. so sídlom Prievozská 37, 821 09 Bratislava...

4. Okresný súd Veľký Krtíš je povinný uhradiť spoločnosti Lawyer Partners a. s., IČO: 35 944 471... trovy konania, tak ako budú vyčíslené v písomnom vyhotovení nálezu, na účet jej právneho zástupcu... a to do troch dní od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

11. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

12. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

13. V súvislosti so sťažnosťou sťažovateľky ústavný súd v prvom rade podotýka, že petit sťažnosti sťažovateľky nie je dostatočne jasný a určitý, pretože v bode 1 petitu sťažnosti žiada vysloviť porušenie označených práv „*postupom Okresného súdu Veľký Krtíš*“ bez toho, aby výslovne uviedla, o ktoré konania ide, a v bode 2 petitu ďalej žiada, aby ústavný súd okresnému súdu prikázal, „*aby na základe týchto podaní pokračoval v konaniach (príloha menný zoznam konaní tejto sťažnosti)*“, pričom formulácia „*na základe týchto podaní*“ je nezrozumiteľná a neurčitá, a preto petit sťažnosti v tejto časti je nevykonateľný. Ústavný súd z dôvodov procesnej ekonómie upustil od výzvy adresovanej právnomu zástupcovi sťažovateľky na odstránenie uvedených nedostatkov petitu sťažnosti a ustálil predmet tohto konania tak, ako je uvedený v záhlaví tohto rozhodnutia, pretože ani prípadné odstránenie uvedených nedostatkov petitu by za žiadnych okolností nemohlo viesť k inému rozhodnutiu o tejto sťažnosti.

14. *Pokiaľ ide o sťažovateľkou napádaný postup okresného súdu, ústavný súd konštatuje, že vzhľadom na princíp subsidiarity [„ak... nerozhoduje iný súd“], ktorý vyplýva z citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy, môže poskytnúť ochranu konkrétnemu právu alebo slobode, porušenie ktorých je namietané, iba vtedy, ak sa ich ochrany fyzická osoba alebo*

právnická osoba nemôže domôcť v žiadnom inom konaní pred súdnymi orgánmi Slovenskej republiky.

15. Inými slovami, pokiaľ je o ochrane sťažovateľkou označených základných práv oprávnený konať alebo rozhodovať iný všeobecný súd, ústavný súd jej sťažnosť už po predbežnom prerokovaní odmietne pre nedostatok svojej právomoci.

16. Zásada subsidiarity reflektuje okrem iného aj princíp minimalizácie zásahov ústavného súdu do právomoci všeobecných súdov, ktorých rozhodnutia sú v konaní o sťažnosti preskúmané (IV. ÚS 303/04).

17. Ústavný súd preto pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zisťoval, či ochranu tých práv, porušenie ktorých sťažovateľka namieta a k porušeniu ktorých malo dôjsť v dôsledku postupu okresného súdu v konaniach vedených pod sp. zn. 2 Ro 99/2013, sp. zn. 2 Ro 159/2013, sp. zn. 8 Ro 90/2013, sp. zn. 8 Ro 93/2013, sp. zn. 8 Ro 103/2013, sp. zn. 2 Ro 289/2013, sp. zn. 2 Ro 182/2013, sp. zn. 8 Ro 132/2013, sp. zn. 8 Ro 172/2013, sp. zn. 8 Ro 169/2013, sp. zn. 8 Ro 194/2013, sp. zn. 8 Ro 179/2013, sp. zn. 2 Ro 273/2013 a sp. zn. 2 Ro 222/2013, neposkytujú všeobecné súdy na základe sťažovateľke dostupných opravných prostriedkov predstavujúcich účinné právne prostriedky nápravy namietaného porušenia jej práv.

18. Podľa ústavného súdu sťažovateľka mala možnosť domáhať sa preskúmania, sťažnosťou pred ústavným súdom napadnutého postupu okresného súdu v označených konaniach, a to využitím riadneho opravného prostriedku (odvolania), ktoré tak, ako to vyplýva aj z príloh sťažnosti, sťažovateľka napokon aj využila. Na základe sťažovateľkou podaných odvolaní sa krajský súd v rozsahu svojho preskúmacieho oprávnenia odvolacieho súdu musel v podstate vyrovnáť s rovnakými skutkovými a právnymi argumentmi, aké sťažovateľka proti postupu okresného súdu uvádza aj v konaní pred ústavným súdom, avšak sťažovateľka tieto rozhodnutia krajského súdu touto sťažnosťou nenapáda.

19. Vychádzajúc z postavenia ústavného súdu ako nezávislého súdneho orgánu ochrany ústavnosti (čl. 124 ústavy), ktorý nie je alternatívnou ani mimoriadnou opravnou inštitúciou vo veciach patriacich do právomoci všeobecných súdov (II. ÚS 1/95, II. ÚS 21/96), ústavný súd sťažnosť sťažovateľky už po jej predbežnom prerokovaní odmietol pre nedostatok svojej právomoci na jej prerokovanie (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

20. Po odmietnutí sťažnosti bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľky.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. augusta 2015